

Warszawa, dnia 6 kwietnia 2009 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

Maciej Nowicki

DZKIOApek/070/ 529 /09/as/MK

SECRETARIAT
Biuro Prac Senackich
wpłynęło dn. 08.04.
nr 2372 podpis *Chemiński*Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

panu Panu Marszałku,
Odpowiadając na interpelację Pana Senatora Wojciecha Skurkiewicza (pismo znak: BPS-DSK-043-1444/09), niniejszym informuję, co następuje.

1. Czy Ministerstwo Środowiska jest aktualnie zorientowane jak wygląda sprawa tak zwanych kredytów ekologicznych z pochłaniania CO₂ przez lasy tropikalne?

Ministerstwo Środowiska prowadzi na bieżąco analizę postępów w negocjacjach na temat kredytów ekologicznych z pochłaniania CO₂ przez lasy tropikalne.

Zagadnienie to jest wciąż dyskutowane na forum Narodów Zjednoczonych (np. nowostworzony program UN REDD¹), w ramach Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC)² (np. COP14/CMP4³, Poznań 2008), jak również - poruszane na poziomie UE podczas dyskusji na temat ETS (Europejski System Handlu Emisjami).

Zarówno wśród polityków z krajów rozwiniętych, jak i rozwijających się jest wielu zwolenników zbudowania spójnej polityki w oparciu o zachęty do zmniejszania wylesień i degradacji lasów w krajach rozwijających się (REDD), w tym stworzenia systemu „forest based carbon credits”. Przeciwnicy traktowania lasów przede wszystkim jako systemów pochłaniania węgla argumentują, że wprowadzanie podejścia rynkowego w kontekście lasów tropikalnych może prowadzić do utraty różnorodności biologicznej oraz podkreślają, że proponowana polityka za mało uwzględnia prawa człowieka.

¹ (REDD) reducing emissions from deforestation and forest degradation in developing countries - Redukcja emisji z wylesień w krajach rozwijających się. Działania na rzecz tych redukcji przedstawiono w decyzji 2/CP.13 (Decision 2/CP.13 - patrz strona internetowa UNFCCC - <http://unfccc.int>)

² Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) sporządzona w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r., podpisana w Rio de Janeiro w dniu 5 czerwca 1992 r. weszła w życie dla Polski w dniu 24 października 1994 r. (Dz.U. z 1996 r. Nr 53, poz. 238).

³ 14-ta sesja Konferencji Stron Ramowej Konwencji NZ w sprawie Zmian Klimatu i 4-ta Konferencji Stron Protokołu z Kioto, Poznań, 1-12 grudnia 2008

2. Jak aktualnie wyglądają negocjacje przyszłego porozumienia po roku 2012 i jak są umiejscowione i prowadzone sprawy związane z pochłanianiem CO₂?

Pochłanianie CO₂ przez lasy zostało uwzględnione w zapisach Protokołu z Kiotu⁴ do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC). Zgodnie z artykułem 3, paragraf 3, kraje sygnatariusze Protokołu rozliczają wielkość pochłaniania dwutlenku węgla⁵, przez ekosystemy leśne powstałe po 1.01.1990 r. w całkowitym bilansie emisji i pochłaniania tego gazu w latach 2008-2012 (przy czym wielkość tego pochłaniania jest ograniczona - w przypadku Polski do 3 milionów ton CO₂ rocznie w okresie 2008-2012).

Problemy metodologiczne oraz trwałość zmagazynowanego węgla w lasach, w których występują pożary i inne niekorzystne zjawiska, prowadzące do uwalniania węgla stanowią bariery w szacowaniu pochłaniania dwutlenku węgla przez ekosystemy leśne.

Debaty polityczne w ramach Konwencji klimatycznej (UNFCCC) są i będą prowadzone na szeregu planowanych w tym roku sesji organów konwencji. Dyskusje te mają na uwadze rozstrzygnięcie zagadnień związanych z lasami w ramach obrad dotyczących sektora użytkowania gruntów, zmian w tym użytkowaniu oraz leśnictwa (LULUCF). Decyzje w tej sprawie mają być uwzględnione w porozumieniu planowanym w tym roku (COP15/CMP5, Kopenhaga).

Obecnie grupy eksperckie powołane w krajach - stronach konwencji, w tym UE, opracowują stanowiska w sprawie przyszłego obliczania pochłaniania/emisji sektora LULUCF i ich raportowania po roku 2012. Kraje proponują szereg rozwiązań, w związku z tym ostateczne uzgodnienia przesuwane są w czasie. Dyskutowane propozycje są zawarte w wielostronicowych dokumentach dostępnych na stronie internetowej UNFCCC.

Na forum konwencji UNFCCC toczą się obecnie negocjacje dotyczące szerszego wykorzystania pochłaniania CO₂ przez ekosystemy leśne po 2012 r.

Obecnie w Bonn trwają negocjacje nowego porozumienia, które będzie podjęte w Kopenhadze w grudniu br. Do grudnia przewidziane są jeszcze co najmniej trzy sesje negocjacyjne. Sprawa LULUCF niewątpliwie będzie dalej negocjowana w trakcie tych sesji.

3. Czy nie należy wykorzystać trwającej polskiej prezydencji w COP do promocji pochłaniania CO₂ przez krajowe zasoby leśne i przy okazji do promocji polskiej myśli leśnej?

Funkcje Prezydenta UNFCCC COP, czyli światowego forum ds. klimatu związane są z inicjatywami światowymi, nie krajowymi. Prezydent COP14 nie może forsować krajowych rozwiązań. Robią to natomiast polscy eksperci w ramach negocjacji na poziomie unijnym. Promowanie rozwiązań stosowanych w polskim leśnictwie niewątpliwie przyczyni się do zwiększenia znaczenia polskich lasów na forum międzynarodowym. Niemniej jednak realizacja takiego programu powinna być prowadzona zarówno na poziomie krajowym jak i prezentowana na odpowiednich międzynarodowych forach leśnych. Wymaga to aktywnego uczestnictwa Lasów Państwowych w tych działaniach oraz bez wątpienia dodatkowych nakładów finansowych.

⁴ Protokół z Kiotu – przyjęty podczas trzeciej sesji Konferencji Stron Konwencji w 1997 r., podpisany przez Polskę w dniu 16.07.1998r., ratyfikowany w dniu 13.12.2002r., wszedł w życie w dniu 16.02.2005r.

⁵ „Jednostka usunięta” lub „RMU” jest to jednostka uzyskana w wyniku działalności wynikającej z postanowień art. 3.3 i wybranych działalności w ramach art. 3.4 skutkujących usunięciem z atmosfery gazów cieplarnianych przez biomasę i glebę w efekcie działań podejmowanych w leśnictwie i użytkowaniu ziemi i równa się jednej tonie ekwiwalentu dwutlenku węgla, obliczona przy zastosowaniu wskaźnika ocieplenia globalnego określonego w decyzji 2/CP.3 uaktualnianego zgodnie z art.5

4. Czy ochrona lasów tropikalnych nie powinna być priorytetem dla Prezydenta COP?

Priorytety COP14/CMP4 i COP15/CMP5⁶ zostały ustalone w ramach tzw. Bali Action Plan w 2007 r.⁷ Prezydent COP ma obowiązek promować cały Plan, w tym także problem REDD. Wszystkie wyzwania związane ze zmianami klimatycznymi są „priorytetowe”. Wybór nie zależy tylko od Prezydenta COP.

5. Czy nie byłoby dobrym pomysłem włączenie do planu ONZ także europejskich lasów aby pochłanianie CO2 wliczać do łagodzenia zmian klimatu?

Odpowiedź na to pytanie wymaga sprecyzowania terminu „plan ONZ”. Generalnie można powiedzieć, że krajowe, regionalne (tj. na poziomie kontynentów) oraz światowe polityki leśne nie koncentrują się tylko na pochłanianiu węgla przez lasy, ale obejmują cały szereg aspektów gospodarczych, ekologicznych i społecznych.

Zanim sprawa lasów europejskich trafi na forum konwencji lub Protokołu z Kioto musi być najpierw uzgodniona z partnerami europejskimi. Forum do takich uzgodnień stanowi m.in. Ministerialny Proces Ochrony Lasów w Europie (zgodnie z dokumentami podpisanymi przez europejskich ministrów odpowiedzialnych za leśnictwo takimi, jak np.: Deklaracja Wiedeńska oraz Rezolucja 5, Wiedeń 2003, jak również Deklaracja Warszawska, Warszawa 2007). Lasy europejskie są włączone do działań związanych ze zmianami klimatycznymi, na poziomie poszczególnych krajów Europy, jak również wchodzą do polityki Unii Europejskiej (dokumenty dostępne na stronie internetowej Komisji Europejskiej). Debaty dotyczące tych zagadnień na poziomie światowym toczą się w ramach Forum Leśnego ONZ (UNFF), gdzie wszystkie zainteresowane strony (także UE) prezentują swoje stanowiska. Przedstawiciele Polski niejednokrotnie uczestniczyli w spotkaniach UNFF.

B. Błaszczyk
Z/Op. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU
B. Błaszczyk
Bernard Błaszczyk

Do wiadomości:
Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM

⁶ 15-ta sesja Konferencji Stron Ramowej Konwencji NZ w sprawie Zmian Klimatu i 5-ta Konferencji Stron Protokołu z Kioto, Kopenhaga, grudzień 2009

⁷ W dniach 3 – 15 grudnia 2007r. na Bali w Indonezji odbyła się 13-ta sesja Konferencji Stron Ramowej Konwencji NZ w sprawie Zmian Klimatu (COP13) połączona z 3-cią sesją Spotkania Stron Protokołu z Kioto (CMP3), podczas której społeczność międzynarodowa podjęła przełomową decyzję o rozpoczęciu negocjacji nowego globalnego porozumienia w sprawie przeciwdziałania zmianom klimatu i adaptacji do tych zmian, które będzie obowiązywało społeczność po roku 2012. Celem sesji były negocjacje Mapy drogowej z Bali „Bali roadmap” (nazwanej później Bali Action Plan) – planu działań mającego doprowadzić do globalnego porozumienia, akceptowanego przez wszystkie kraje świata, które będzie obowiązywało po roku 2012, tj. po wygaśnięciu pierwszego okresu zobowiązań Protokołu z Kioto i pozwoli społeczności międzynarodowej jeszcze efektywniej działać na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatu.